

Inauguracyjne przemówienie **Papieża Leona XIV** to tekst bogaty w teologiczną symbolikę, kościelną ciągłość i pasterską wizję. Poniżej przedstawiamy kompletną analizę jego najważniejszych wymiarów:

1. Pokój jako Temat Centralny: Pokój „Rozbrojony i Rozbrajający”

Ojciec Święty rozpoczyna od paschalnego pozdrowienia Chrystusa: „*Pokój z wami!*” (J 20,19), ale nie jest to zwykły pokój – to **pokój przemieniający**:

- **„Rozbrojony”**: Nie jest narzucany siłą, lecz rodzi się z miłości Boga
- **„Rozbrajający”**: Ma moc otwierać zatwardziałe serca i przewycięzać wrogość

Ten pokój **nie jest jedynie ludzkim pragnieniem, ale Bożym darem**, zakorzenionym w Zmartwychwstaniu. Łącząc go z błogosławieństwem **Papieża Franciszka**, Leon XIV podkreśla, że **Kościół musi być narzędziem pojednania w podzielonym świecie**.

2. Kontynuacja z Papieżem Franciszkiem: Wdzięczność i Dziedzictwo

Nowy Papież wyraźnie uznaje nauczanie swojego poprzednika:

- **„Słaby, ale odważny głos Papieża Franciszka”**: Nawiązanie do jego pokornego, lecz proroczego stylu, zwłaszcza podczas błogosławieństwa *Urbi et Orbi* w pandemii
- **„Bóg nas kocha, Bóg kocha wszystkich, a zło nie zatriumfuje”**: Echo uniwersalnego przesłania miłosierdzia Franciszka

Leon XIV nie szuka zerwania, ale **kontynuacji synodalnego Kościoła, bliskiego ubogim i zaangażowanego w sprawiedliwość**.

3. Eklezjologia Synodalna: „Wspólne Podążanie”

Papież nalega na **„Kościół wychodzący”** (por. *Evangelii Gaudium*):

- **„Synodalny Kościół w drodze”**: Wzmacnia synodalny proces promowany przez Franciszka, gdzie wszyscy (biskupi, świeccy, zakonnicy) uczestniczą w misji
- **„Budować mosty, nie mury”**: Odrzuca polaryzację, promując **dialog międzyreligijny i społeczny**
- **„Razem kroczymy ku ojczyźnie, którą Bóg nam przygotował”**: Eschatologiczna wizja Kościoła jako **Ludu Bożego w pielgrzymce** (KK 9)

4. Tożsamość Augustyńska: „Z wami jestem chrześcijaninem, dla was jestem biskupem”

Cytując **Świętego Augustyna**, Leon XIV odsłania swoją duchowość:

- **Pasterska pokora**: Biskup jest przede wszystkim **uczniem pośród uczniów**
- **Służba, nie władza**: Papiestwo to nie przywilej, ale **posługa miłości**
- **Kościelna komunია**: Władza jest sprawowana w **komunii z Ludem Bożym**

To odniesienie sugeruje **pontyfikat głęboki teologicznie, ale pastersko bliski**, w duchu Augustyna, Doktora Łaski.

5. Skupienie Misyjne i Opcja na rzecz Ubogich

Przemówienie podkreśla **Kościół misyjny i samarytański**:

- **„Szczególnie blisko cierpiących”**: Preferencyjna opcja na rzecz marginalizowanych
- **„Moja ukochana diecezja Chiclayo w Peru”**: Symboliczny gest wobec **Ameryki Łacińskiej**, kluczowego regionu globalnego katolicyzmu
- **„Misjonarze bez lęku”**: Wezwanie do głoszenia Ewangelii z odwagą, nawet w wrogich kontekstach

6. Mariologia: Suplika do Matki Bożej Pompejańskiej

Opatrnościowo Papież rozpoczyna swój urząd w **dniu Supliki do Matki Bożej Pompejańskiej**:

- **Maryja jako wzór Kościoła**: Orędowniczka, matka i uczennica
- **„Módlmy się razem o pokój”**: Modlitwa maryjna jako **antidotum na wojnę i podziały**

To wezwanie umacnia **pobożność ludową** jako drogę ewangelizacji.

7. Styl Retoryczny i Gest Symboliczny

- **Język prosty, ale głęboki**: Przystępny, lecz teologicznie ugruntowany
- **Gesty bliskości**: Wspomnienie Chiclayo pokazuje **przywiązanie do dawnej owczarni**
- **Ton pełen nadziei**: **„Zło nie zatriumfuje”** – kontrkulturowe przesłanie w czasach kryzysu

Podsumowanie: Co to Przemówienie Odkrywa o Pontyfikacie Leona XIV?

1. **Reformistyczna ciągłość:** W ślad za Franciszkiem, ale z augustyńskim akcentem
2. **Synodalność jako priorytet:** Kościół uczestniczący i wychodzący
3. **Pokój i sprawiedliwość jako tematy centralne:** W świecie naznaczonym wojnami i nierównościami
4. **Wcielona duchowość:** Głęboko pasterska teologia

Przemówienie wprowadzające Papieża Leona XIV:

Pokój niech będzie z wami wszystkimi!

Najdrożsi bracia i siostry, oto pierwsze pozdrowienie Chrystusa Zmartwychwstałego, dobrego Pasterza, który oddał życie za owczarnię Bożą. Ja także pragnę, aby to pozdrowienie pokoju weszło do waszych serc, dotarło do waszych rodzin, wszystkich ludzi, gdziekolwiek się znajdują, wszystkich narodów, całej ziemi. Pokój niech będzie z wami!

To jest pokój Chrystusa Zmartwychwstałego – pokój rozbrojony i rozbrajający, pokorny i wytrwały. Pochodzi od Boga, który kocha nas wszystkich bezwarunkowo. W naszych uszach wciąż brzmi ten cichy, ale zawsze odważny głos Papieża Franciszka błogosławiącego Rzym. Papież błogosławiący Rzym błogosławił świat, cały świat, tamtego poranka Wielkanocnego! Pozwólcie, że kontynuuję to samo błogosławieństwo: Bóg nas kocha, Bóg kocha was wszystkich, a zło nie zwycięży! Wszyscy jesteśmy w rękach Boga! Dlatego bez lęku, złączone ręce z Bogiem i między sobą, idźmy naprzód. Jesteśmy uczniami Chrystusa. Chrystus idzie przed nami. Świat potrzebuje Jego światła. Ludzkość potrzebuje Go jako mostu, by być osiągniętą przez Boga i Jego miłość. Pomóżcie i wy, a

potem sobie nawzajem, budować mosty – przez dialog, przez spotkanie, jednocząc się wszyscy, by być jednym ludem zawsze w pokoju. Dziękuję Papieżowi Franciszkowi!

Chcę też podziękować wszystkim braciom kardynałom, którzy wybrali mnie na Następcę Piotra, bym kroczył z wami jako zjednoczony Kościół, zawsze szukający pokoju i sprawiedliwości, zawsze starający się działać jako mężczyźni i kobiety wierni Jezusowi Chrystusowi – bez lęku głosić Ewangelię, być misjonarzami. Jestem synem św. Augustyna, augustianinem, który powiedział: „Z wami jestem chrześcijaninem, dla was jestem biskupem.” W tym sensie wszyscy możemy iść razem do tej ojczyzny, którą Bóg nam przygotował.

Specjalne pozdrowienie dla Kościoła rzymskiego!

Razem musimy szukać, jak być Kościołem misyjnym – Kościołem budującym mosty, dialog, zawsze otwartym na przyjęcie, jak ten plac z otwartymi ramionami. Wszyscy, wszyscy, którzy potrzebują naszej miłosiernej miłości, naszej obecności, dialogu i miłości.

I jeśli mi pozwolicie, jeszcze jedno słowo, pozdrowienie dla wszystkich, a szczególnie dla mojej ukochanej diecezji Chiclayo w Peru, gdzie wierny lud towarzyszył swojemu biskupowi, dzielił się swoją wiarą i dał tak wiele, tak bardzo wiele, by nadal być Kościołem wiernym Jezusowi Chrystusowi.

Do was wszystkich, braci i siostr Rzymu, Włoch, całego świata, chcemy być Kościołem synodalnym, Kościołem w drodze, Kościołem, który zawsze szuka pokoju, który zawsze szuka

miłosiernej miłości, który zawsze stara się być blisko szczególnie cierpiących.

Dziś jest dzień Nowenny Pompejańskiej. Nasza Matka Maryja zawsze chce iść z nami, być blisko, pomagać nam swoim wstawiennictwem i miłością.

Zatem chciałbym się z wami pomodlić. Módlmy się razem za tę nową misję, za cały Kościół, za pokój na świecie, i prosimy o tę szczególną łaskę Maryję, naszą Matkę.